

“ *Đời người như bóng phù du...* ”

“*Đời người như bóng phù du
Sớm còn tối mất công phu lỡ làng*” (Nguyễn Đình Chiểu truyện Lục Vân Tiên).

Đó là 2 câu thơ lục bát nói về sự mau tàn chóng mất của đời sống con người. Sau khi Alexander Đại Đế trở thành người chinh phục được cả thế giới, một hôm ông đóng cửa phòng ngòi khóc.

Các tướng lĩnh của ông rất lấy làm lo lắng. Điều gì đã xảy ra? Họ chưa từng thấy chủ tướng khóc bao giờ/Ông đâu phải là người như vậy. Họ đã sát cánh cùng ông trong những giờ phút hiểm nghèo nhất. Đôi khi cái chết đã kề bên nhưng họ không hề thấy trên gương mặt của ông mảy may vẻ lo lắng, sợ hãi hay tuyệt vọng. Ông luôn là tấm gương về sự dũng cảm. Thế mà bây giờ điều gì đã xảy ra, khi mà cả thế giới đã bị ông chinh phục?...

Họ ra hiệu xin được vào với ông và hỏi:

– *Bẩm Đại vương! Tại sao đại vương lại khóc? Điều gì đã xảy ra với đại vương?*

Alexander Đại đế trả lời:

– *Bây giờ, khi ta trở thành người chiến thắng thì ta hiểu ra rằng ta đã thất bại. Bây giờ trong lòng ta sự chinh phục vô nghĩa đang trôi dạt. Điều này chỉ bây giờ ta mới biết, bởi vì trước đây ta luôn đang ở trên đường đua, ta có mục đích để tiến đến cho bằng được. Còn bây giờ ta không còn biết đi đâu, tiến đến đâu, nhắm mục đích gì, chinh phục ai... nữa! Ta cảm thấy bên trong mình có một sự trống rỗng khủng khiếp. Ta đã thất bại!*

Chuyện trên tạo ngay nhiều liên tưởng, đại loại:

- Ai thành công thì cũng bắt đầu hư đốn ví dụ biết bao lần Công giáo yên ổn và phát triển về hình thức bên ngoài thì lập tức bất ổn và sa sút tinh thần bên trong.

- Hai là đánh giá con người qua sự thành công là cách đánh giá không chắc chắn, vì ai thành công bằng Alexandre Đại đế? Trẻ tuổi, đẹp trai, sung mãn tinh-khí-thần, tài năng, giàu có, quyền lực nhưng rất đức độ... vậy mà phát khóc vì thấy sự vô nghĩa của thành công; đúng vậy, nay nhìn lại thấy con người lẫn sự thành tích của ông chỉ là “*Bóng câu qua cửa sổ*” (**).

Đời người không dành để được đánh giá là thành công hay thất bại, mà phải dành để đánh giá xem có thờ phượng Chúa và yêu thương anh em qua lời Chúa dạy trong Phúc âm... hay là không mà thôi.

Chúa Giêsu vào một làng kia và có một phụ nữ tên là Mátta rước Người vào nhà mình. Cô có người em gái tên Maria ngồi bên chân Chúa mà nghe lời Người dạy. Mátta bận rộn với việc thết đãi khách. Cô đứng lại thưa Người

rằng:

- Thưa Thầy! Em con để con hầu hạ một mình mà Thầy không quan tâm sao? Xin Thầy bảo em con giúp con một tay!

Nhưng Chúa đáp:

- Mátta! Mátta! Con lo lắng bối rối về nhiều chuyện quá! Chỉ có một chuyện cần thiết mà thôi! Maria đã chọn phần tốt nhất ấy và sẽ không bị ai lấy mất (Lc 10,38-42).

Phần đó là lắng nghe và thực hành những gì Chúa dạy.

Phần đông chúng ta giống cô chị Mátta; chỉ có một số rất ít người giống cô em Maria.

Trở trêu là, số rất ít ấy luôn bị số đông kia chê trách và nhắc đến với vẻ khinh thị.

Trở trêu hơn, khi chúng ta vừa đọc Phúc âm xong xếp sách lại đã vội bỏ mặc chị giáo dân nghèo ngồi một xó... để nồng nhiệt tiếp đón ông giáo dân Việt kiều sang trọng.

(*) *Alexandros III của Macedonia, được biết rộng rãi với cái tên Alexandros Đại đế (phiên âm theo tiếng Hán-Việt là A-Lịch-Son Đại đế) (356–323 TCN), là Quốc vương thứ 14 của nhà Argead ở Vương quốc Macedonia, nhưng ít giành thời gian cho việc trị quốc tại quê nhà Macedonia. Trong suốt triều đại của ông, người chiến binh này chủ yếu giành thời gian cho các cuộc chinh phạt, và được xem là một trong những vị tư lệnh thành công nhất trong lịch sử; ông đã chinh phạt gần như toàn bộ thế giới (mà ông biết) trước khi qua đời; ông thường được xem là một trong những nhà chiến lược quân sự vĩ đại nhất trong lịch sử quân sự loài người. Vì những chiến công hiển hách và ảnh hưởng lớn lao của ông đối với lịch sử thế giới, vị vua trẻ tuổi xứ Macedonia trở nên nổi tiếng với cái tên là Alexandros Đại Đế.*

(**) “Bóng câu qua cửa sổ”: Câu (Hán tự) nghĩa là con ngựa con; ngựa đang lớn thì sung sức chạy nhanh. Bóng con ngựa sung sức chạy ngang qua cửa sổ rất nhanh, không thể thấy kịp nên ví đời người trôi nhanh đến như thế.